

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА МУЗИЧНА АКАДЕМІЯ
імені А.В. НЕЖДАНОВОЇ**

Затверджено

Вченою радою ОНМА ім. А.В. Нежданової

02 червня 2017 р. (протокол № 10)

Голова Вченої ради, доктор мистецтвознавства,
професор, ректор,
Сокол О.В.

Кафедра теорії музики та композиції

ПЕДАГОГІКА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Типова програма для магістрів

Код та найменування спеціальності	025 «Музичне мистецтво»
Галузь знань	02 «Культура і мистецтво»
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Спеціалізація	«Фортепіано», «Музикознавство», «Композиція», «Оркестрові струнні інструменти». «Оркестрові духові та ударні інструменти», «Народні інструменти», «Спів», «Хорове диригування», «Оперно-симфонічне диригування».

Підготовлена на основі принципів
Європейської кредитно-трансферної системи ЄКТС

Укладач програми – Шип С. В., доктор мистецтвознавства, професор кафедри теорії музики та композиції ОНМА імені А. В. Нежданової.

Рецензенти – Сокол О. В., доктор мистецтвознавства, професор, член-кореспондент Академії мистецтв України, завідувач кафедрою теорії музики та композиції ОНМА імені А. В. Нежданової.

–Маркова О.М., доктор мистецтвознавства, професор, завідувачка кафедрою теоретичної та прикладної культурології;

,

Програму затверджено на засіданні кафедри теорії музики ОНМА імені А. В. Нежданової, Протокол № 9 від 11.05.2017 року

Програму схвалено і рекомендовано до друку Вченою радою ОНМА імені А. В. Нежданової, Протокол № 10 від 02.06.2017 року.

**Структура програми навчального курсу
«Педагогіка вищої школи»
(за вимогами ECTS)**

Кредитно-трансферні характеристики курсу	Ступінь	Характеристика педнавантаження
<p>Кількість кредитів ЄКТС - 3 Залікових модулів: 1</p> <p>I семестр – залік (підсумковий контроль)</p> <p>Тижневих годин: 2</p>	«Магістр»	<p>Курс - обов'язковий</p> <p>Перший семестр першого року навчання</p> <p>Лекційні заняття – 30 год.</p> <p>Самостійна робота – 120 год.</p> <p>Загальний обсяг – 150 год.</p> <p>Форми рейтингового оцінювання знань: письмове контрольне тестування, опитування, виконання домашніх письмових та усних завдань, реферати, заліки тощо. Спосіб навчання – аудиторний.</p>

Курс	Семестр	Модуль 1			Модуль 2			Підсумковий модуль
		Ведення конспекту, відвідування занять	Письмове тестування, виконання домашніх завдань, аудиторна робота. захист реферату	Контрольна робота	Ведення конспекту, відвідування Занять	Письмове тестування, виконання домашніх завдань, аудиторна робота. захист реферату	Контрольна робота	
I	1	10	15	10	10	15	10	30 Екзамен
Залікові бали – 60 – 100 за семестр								

Пояснювальна записка

Метою курсу «Педагогіка вищої школи» є підготовка фахівців сфери мистецької освіти до грамотної, ефективної, творчої педагогічної роботи в українських та зарубіжних музичних вишах, відповідно вимог сучасного культурного процесу. Майбутні викладачі музичних дисциплін мають ясно розуміти загальні цивілізаційні, культурні, виховні та дидактичні завдання, що стоять перед викладачами вищих навчальних закладів мистецтва. Вони мають бути здатними до теоретичного мислення категоріями гуманістичної педагогіки, до постійного пошуку нових форм і методів викладання, до гнучкого реагування на актуальні потреби суспільства, на перманентний метаморфоз системи освіти, який здійснюється в Україні та усіх країнах світу під впливом процесу європейської економічної та культурної інтеграції та інших соціокультурних чинників.

Зміст та методика викладання курсу враховує вимоги до загальнокультурних (етичних, естетичних, інтелектуальних) та професійних властивостей особистості викладача сучасного вищого навчального закладу. Спеціальна увага приділяється стилю викладання курсу, який має стати зразком для творчого наслідування. Даний має бути повністю вільним від елементів авторитарного диктату, догматизму, політиканства, потакання примхам «усередненої більшості» тощо. Тому в основу викладання предмету покладено принципи культуровідповідності (за А. Дистервегом), демократизму, толерантності, педагогіки співпраці, стимулювання творчості. Домінують форми роботи, які замість низки лекцій передбачають інтерактивну взаємодію викладача і студентів: семінар, дискусію, колоквиум, які проводяться на основі тематичного плану курсу.

Один з головних принципів курсу – його принципова «відкритість». Такий принцип організації відповідає прогресивній тенденції «перманентної освіти», який передбачає багаторазове повернення фахівця до навчання, постійну перепідготовку, оволодіння новими відгалуженнями своєї спеціальності, сусідніми сферами діяльності тощо.

Особлива увага приділяється індивідуально-психологічним аспектам викладання, які є вкрай важливими саме для мистецької освіти.

Курс містить розділ, присвячений історії становлення багаторівневої системи освіти, формування мережі європейських класичних університетів, розвитку різних типів музичних навчальних закладів (від античних гімнасеумів до сучасних музичних шкіл, училищ, консерваторій та академій музики). Окрема увага приділяється музичній освіті в Україні, розглядається діяльність консерваторій в Києві, Одесі, Харкові, Львові, Донецьку. Розкривається роль музично-педагогічних факультетів педагогічних вишів в Україні.

Тематичний план курсу:

		Всього	Лекційні	Самостійна робота
1	Поняття культури, освіти, виховання і навчання як основні категорії педагогіки. Музично-педагогічна система	8	2	6
2	Вікові, гендерні, соціальні, економічні, політичні та інші чинники формування багаторівневої та розгалуженої системи освіти у розвинутих країнах Євро-атлантичної цивілізації.	8	2	6
3	Психологічні основи та чинники музичної освіти. Музикальність як передумова та мета музичної педагогіки. Компоненти музикальності (музичний слух, пам'ять, творче уявлення, образне мислення тощо)	10	2	8
4	Виникнення і розвиток вищих навчальних закладів та відповідного типу педагогіки	10	2	8
5	Виникнення і розвиток музичної освіти в країнах Європи. Вищі музичні навчальні заклади	10	2	8
6	Виникнення і розвиток музичної освіти в Україні.	10	2	8
7	Основні тенденції західноєвропейської вищої музичної освіти на сучасному етапі. Університетська музична освіта в західноєвропейських країнах	8	2	6
8	Виховання музикантів-виконавців в музичних академіях Заходу	10	2	8
9	Сучасний стан і перспективи спеціальної вищої музичної освіти в Україні: недоліки і переваги	10	2	8
10	Болонська конвенція в галузі освіти та її роль у встановленні нових стандартів вищої музичної освіти.	10	2	8
11	Цикл предметів для вільного вибору студента	8	2	6
12	Взаємодія трьох основних ланок спеціальної музичної	10	2	8

	освіти в Україні: музична школа – музичне училище – музична академія. Переваги і недоліки системи.			
13	Викладання фахових дисциплін у музичному виші: цілеспрямування, принципи, методи, форми, педагогічні стилі, інтерперсональні стосунки.	10	2	8
14	Наукова робота викладачів, студентів, магістрів, аспірантів у вищих навчальних музичних закладах	10	2	8
15	Аналіз навчального процесу в Одеській національній музичній академії ім. А.В.Нежданової	9	1	8
16	Підсумкове заняття: тестування.	9	1	8
	ВСЬОГО	150	30	120

СПИСОК ТЕМ
для курсових екзаменаційних робіт з
магістерського курсу
„Педагогіка вищої школи”

1. Загальні категорії системного педагогічного знання: освіта, виховання, навчання, педагогічна діяльність, педагогічні засоби, методика, цілі, орієнтири та стимули навчання та ін.
2. Поняття "вищої школи". Теоретичні та історичні чинники багаторівневої структури освіти в Європі.
3. Університетська освіта в історичному аспекті (від Августина і Болонського університету до Гумбольдта і сучасної університетської системи освіти)
4. Історичні витоки та шлях розвитку спеціальної музичної освіти в Європі.
5. Зародження та історичний розвиток вищої освіти в Україні.
6. Зародження та історичний розвиток спеціальної вищої освіти в Україні.
7. Вища музична освіта в Росії та Україні. Консерваторії в С-Петербурзі, Москві, Києві, Одесі, Львові, Харкові.
8. Музична культура Одеси та виконавські, композиторські й музикознавчі школи (напрямки).
9. Основні форми західноєвропейської та американської вищої музичної освіти на сучасному етапі.
10. Виховання музикантів-виконавців в сучасних музичних академіях Заходу.
11. Радянська вища музична освіта і її особливості.
12. Сучасний стан і перспективи спеціальної вищої музичної освіти в Україні.
13. Порівняльна характеристика західної і радянської систем спеціальної вищої музичної освіти.
14. Болонська конвенція в галузі освіти та її роль в утвердженні нових стандартів вищої освіти.
15. Цикл предметів (факультативів) для вільного вибору студента: принципи і механізми застосування.
16. Взаємодія трьох основних ланок спеціальної музичної освіти в Україні: „музична школа – музичне училище – музична академія (консерваторія)”. Переваги і недоліки системи.
17. Функції, обов'язки й права викладачів та студентів в системі вищої музичної освіти.
18. Шляхи оптимізації української вищої музичної освіти.
19. Наукова робота студентів і магістрів у вищих навчальних спеціальних музичних закладах.
20. Концертно-виконавська робота студентів і магістрів у вищих навчальних спеціальних музичних закладах.

21. Аналіз проблем навчально-виховного процесу в Одеській державній музичній академії ім. А.В. Нежданової
22. Особливості методики формування професійних музичних навичок у вищій спеціальній школі.
23. Особливості методики формування професійних музичних знань у вищій спеціальній школі.
24. Особливості методики формування професійних музичних умінь у вищій спеціальній школі.
25. Особливості формування готовності до професійної діяльності у вищій спеціальній школі.
26. Особливі психологічні чинники освітнього процесу у вищій музичній школі.
27. Особливості методики розвитку музичних здібностей у вищій спеціальній школі.
28. Особливості методики розвитку творчих тенденцій особистості та умінь у вищій спеціальній школі.
29. Соціокультурні чинники освітнього процесу у вищій музичній школі.
30. Перспективи працевлаштування музикантів в Україні на основі отриманого кваліфікаційного рівня.
31. Співвіднесеність реальних потреб сучасного українського суспільства в професійних музикантах та пропозиції вищих навчальних закладів.
32. Двоступенева система навчання „бакалавр – магістр” в системі української вищої музичної освіти: переваги і втрати.
33. Форми студентського самоврядування і регуляції навчального процесу студентів у музичних академіях сучасної України.
34. Навчальні програми в музичних академіях сучасної України, потреба їх корекції і удосконалення.

ЛІТЕРАТУРА
до магістерського курсу
„Педагогіка вищої школи”

1. Вища освіта і Болонський процес. - Навчальний посібник за заг.ред. В.Г.Кременя. Авторський колектив: Степко М.Ф.Ю., Болюбаш Я.Я., Шинкарук В.Д., Грубінко В.В., Бабин І.І. - Київ - Тернопіль:"Богдан", 2004.
2. Рожок В.І. Актуальні проблеми підготовки фахівців у галузі музичного мистецтва. - Київ, 2005.
3. Основні засади розвитку вищої освіти України в контексті Болонського процесу (документи і матеріали 2003-2004 р.р.). - За ред. В.Г. Кременя. Авторський колектив: СтепкоМ.Ф., Болюбаш Я.Я., Шинкарук В.Д., Грубінко В.В., Бабин І.І. - Київ - Тернопіль, 2004.
4. Комплекс нормативних документів для розробки складових системи стандартів вищої освіти. - Додаток 1. до Наказу МОН України № 285 від 31.07. 1998р. - <http://www.rada.gov.ua/laws/pravo/new/cgi-bin/show/cgi>
5. Закон України „Про вищу освіту" // Офіційний вісник України. - №8.- К.,2002
6. Сохор А.Н. Социальная обусловленность музыкального мышления и восприятия // Проблемы музыкального мышления: Сб. ст. – М.: Музыка, 1974. – С. 59-74.
7. Гордон Драйден, Сьюзен Вос „Революція в навчанні”. – Львів: Літопис, 2005.
8. Ідея університету. Антологія. Упоряд.: М.Зубрицька та ін. – Львів: Літопис, 2002.
9. Білоус В. Психологічні аспекти художньої майстерності виконавця-інструменталіста // Музичне виконавство. Книга десята. Науковий вісник НМАУ.– Київ: НМАУ ім. Чайковського, 2004. – Вип. 40. – С. 48 – 57.
10. Гуманістична психологія. Гуманістичні підходи в західній психології ХХ ст. // п.р. Р.Трача та Г.Балла. Т. 1 – К.: Пульсар, 2001.
11. Зинькевич Е.С. Логика художественного процесса как историко-методологическая проблема // Музично-історичні концепції у минулому і сучасності. – Львів: Сполом, 1997. – С.49 – 55.
12. Виконавські школи вищих навчальних закладів України: темат. зб. наук. праць. – К.: КДК ім. П.Чайковського, 1990.
13. Кашкадамова Н., Садова Л. Львівська фортеп’янна школа: традиції та розвиток // Musica Humana. Зб. статей. Ч. 1. – Львів: 2003. – С. 169 – 187.
14. Костюк О. Сприймання музики й художня культура слухача.— К.: Наукова думка, 1965.
15. Основи викладання мистецьких дисциплін, К., 1998.
16. Самойленко А. Музыковедение и методология гуманитарного знания. Проблема диалога. – Одесса: Астропринт, 2002.
17. Українська фортепіанна музика та виконавство: стильові особливості, зв’язки з музичною культурою Західної Європи // Ред.-упор. Н.Кашкадамова. – Львів: 1994.

18. Цыпин Г. Музыкально-исполнительское искусство. Теория и практика. – СПб: Алетейя, 2001.
19. Алиев Ю. Настольная книга учителя музыки. – М., 1993.
14. Апраксина О. А. К вопросу о диагностике музыкальных способностей // Музыкальное воспитание в школе. Вып. 2. – М.: Музыка, 1976.
15. Апраксина О. А. Музыка и воспитание творческой личности // Музыкальное воспитание в школе. Вып. 10. – М.: Музыка, 1975.
16. Артемьева Т. И. Методологический аспект проблемы способностей. – М.: Наука, 1977.
17. Ауэр Л. Моя школа игры на скрипке. Интерпретация произведений скрипичной классики. – М., 1965.
18. Бабанский Ю. К. Оптимизация процесса обучения. Общедидактический аспект. – М.: Педагогика, 1977.
19. Баренбойм Л. Об основных тенденциях музыкальной педагогики XX века. СМ. 1971. № 8 (по результатам IX конференции ИСМЭ).
20. В первые годы советского музыкального строительства. Статьи под ред. В. Богданова-Березовского. -Л. Сов. композитор. 1959.
21. Венгер Л. А. Восприятие и обучение. – М., 1969.
22. Венгер Л. А. Педагогика способностей. – М.: Знание, 1973.
23. Диментман. Б. Новая встреча музыкантов-педагогов. (XI конференция ИСМЭ) СМ. 1975. № 1.
24. Зинченко В., мамардашвили М. Проблема активного подхода в психологии // Вопр. философии, вып. 7, 1977.
25. Из истории советского музыкального образования. Сб. материалов и документов 1917-1927 г. Л. Музыка, 1969.
26. Истомина Э.М. Развитие памяти. – М.: Просвещение, 1978.
27. Ковалев А. Г., Мясичев В. Н. Психические особенности человека. Т. 2.: Способности. – Л.: Изд-во Ленинградского ун-та, 1960.
28. Корабельщиков Л. Танеев о воспитании композиторов. СМ, 1960, № 9.
29. Леонтьев А.Н. О формировании способностей // Вопросы психологии, 1960.
30. Мартинсен К. А. Индивидуальная фортепианная техника. – М.: Музыка, 1966.
31. Мартинсен К. А. Методика индивидуального преподавания игры на фортепиано. – М., 1977.
32. Медушевский В. В. Формування естетичного сприйняття музики // Мистецтво та освіта № 1, 2000.
33. Мистецька освіта в контексті Європейської інтеграції. Теоретичні та методичні засади розвитку / Тези міжнар. наук. конференцій 30.06 – 2.07. – Київ- Суми, 2004.
34. Молленгауэр Н. О музыкальном образовании. -М.1909.
35. Музикальне авосприяття як предмет комплексного дослідження // Сб. статей. Сост. Костюк А. Г. – К., 1986.
36. Музыкальное воспитание в современном мире. Материалы (конференции ИСМЭ (ISME) -М. Сов. композитор, 1973.

- 37.Музыкальное образование. Под ред. Л.А. Сакетти. 1903.
- 38.Мясищев В. Н., Готсдинер А. Что такое музыкальность / Советская музыка, 1975.
- 39.Остроменский В. Д. Восприятие музыки как педагогическая проблема. – К.: Муз. Украина, 1975.
- 40.Перельман Н.Е. Научить размышлять у рояля // Художественное творчество: Вопросы комплексного изучения / 1983. – Л., 1983.
- 41.Ражников В. Г., Цеханский В. М. Общий обзор литературы по психологии восприятия музыки // Вопросы психологии. 1975, № 4.
- 42.Рудницька О. Музыка і культура особистості: проблеми сучасної педагогічної освіти. – К., 1998.
- 43.Рудницька О. Педагогіка загальна та мистецька.– К., 2002.
- 44.Савшинский С. И. Пианист и его работа. – Л., 1961.
- 45.Склонности и способности / Сб. статей под ред. В.Н. Мясищева. – Л.: Изд-во ЛГУ, 1962.
- 46.Скребков С. Нерешенные вопросы музыкально-теоретического образования молодых композиторов. -СМ. 1960, № 6.
- 47.Тарасова О. Онтогенез музыкальных способностей. – М.: Педагогика, 1988. – 176 с.
- 48.Цеханский В. М. Психология восприятия музыки: проблемі и методі // Психологические и педагогические проблемі муз. образования. МСТ. Віп. 4. – Новосибирск, 1986.
- 49.Чахвадзе В. О научном подходе в музыкальной педагогике. -Вопросы музыкальной педагогики. -М., 1973.
- 50.Шадриков В. О содержании понятий «способность» и «одаренность» // Психологический журнал. – 1983, № 5.

Питання з педагогіки вищої школи для державного іспиту

1. Сучасний стан вищої музичної освіти в Україні: недоліки і переваги.
2. Аналіз навчального процесу в Львівській державній музичній академії ім. М.В.Лисенка.
3. Перспективи працевлаштування музикантів в Україні на основі отриманого кваліфікаційного рівня.
4. Співвіднесеність реальних потреб сучасного українського суспільства в професійних музикантах та пропозиції вищих навчальних закладів.
5. Основні форми західноєвропейської вищої музичної освіти на сучасному етапі.
6. Університетська музична освіта в західноєвропейських країнах.
7. Виховання музикантів-виконавців в музичних академіях Заходу.
8. Радянська вища музична освіта і її особливості.
9. Порівняльна характеристика західної і радянської систем вищої музичної освіти.
10. Цикл предметів для вільного вибору студента: принципи і механізми застосування.
11. Болонська конвенція та її роль в утвердженні нових стандартів вищої освіти.
12. Взаємодія трьох основних ланок музичної освіти в Україні: „музична школа – музичне училище – музична академія”. Переваги і недоліки системи.
13. Взаємозв'язок „викладач – студент” в процесі навчання у вищому музичному закладі.
14. Шляхи оптимізації української вищої музичної освіти.
15. Обмін студентами та педагогами в європейській спільноті: перспективи розвитку.
16. Наукова робота студентів у музичних академіях сучасної України.
17. Концертно-творча робота студентів у музичних академіях сучасної України.
18. Двоступенева система навчання „бакалавр – магістр” в системі української вищої музичної освіти: переваги і втрати.
19. Форми студентського самоврядування і регуляції навчального процесу студентів у музичних академіях сучасної України.
20. Навчальні програми в музичних академіях сучасної України, потреба їх корекції і удосконалення.

Критерії оцінювання:

„Відмінно” – студент творчо осмислив матеріал курсу, здатний оперувати ним в інтегративних зв'язках з іншими дисциплінами; аналізувати відповідно до конкретних практичних завдань, пов'язаних із професійним застосуванням отриманих знань; логічно, послідовно викладає фундаментальні принципи даної дисципліни; орієнтується не лише в основній рекомендованій літературі, але й в додаткових новіших джерелах з даного курсу; вільно оперує спеціальною термінологією; має власне відношення до предмету, зіставляє, порівнює отриману інформацію з власним досвідом та уявленнями, творчо осмислює цілі і завдання курсу. Продуктивний, творчий рівень опанування матеріалу.

„Добре” – студент володіє основною інформацією з даного курсу, здатний послідовно її переказати, логічно викладає думку; орієнтується в основній фаховій літературі; не може натомість зробити самостійних висновків і запропонувати власну концепцію застосування засвоєної інформації у майбутній професійній практиці. Орієнтується швидше на готові моделі використання базових знань у професійній діяльності. Репродуктивний рівень опанування матеріалу.

„Задовільно” – студент має певне уявлення про дану дисципліну, однак, його знання достатньо фрагментарні, неповні, не пов'язуються в цілісну систему, являють собою набір окремих фактів, подій, явищ, назв, що не утворюють цілісної картини; репрезентує поверхове знання спеціальної літератури, невпевненість у визначенні основних положень і дефініцій; демонструє знання основних категорій і понять дисципліни, проте без їх глибокого осмислення; його відповідь характеризується відірваністю теоретичних знань від їх наступного практичного застосування у професійній діяльності. Фрагментарний рівень опанування матеріалу.

„Незадовільно” – студент знає окремі факти, події, назви, проте плутається в них, не диференціює за фундаментальними ознаками, не укладає в послідовність за будь-якими фундаментальними ознаками; не здатний логічно вибудувати причинно-наслідковий ряд розвитку ідеї; не володіє спеціальною термінологією; не може застосувати своїх знань на практиці. Оглядово-вибірковий рівень опанування матеріалу.

Білету до екзамену з «Педагогіки вищої школи»

Загальні категорії системного педагогічного знання: освіта, виховання, навчання, педагогічна діяльність, педагогічні засоби, методика, цілі, орієнтири та стимули навчання та ін.

Університетська освіта в історичному аспекті (від Болонського університету до В. Гумбольдта і сучасної університетської системи освіти).

Поняття "вищої школи". Теоретичні та історичні чинники багаторівневої структури освіти в Європі.

Особливості методики формування професійних музичних знань у вищій спеціальній школі.

Необхідні властивості мелодичного слуху спеціалістів вищої музичної кваліфікації та методи розвитку даного компоненту професійної готовності.

Радянська вища музична освіта і її особливості, позитивні та негативні сторони.

Особливості історичного процесу становлення вищої гуманітарної освіти в Україні.

Артистизм як властивість музиканта-професіонала та методи його розвитку в умовах вищої музичної освіти.

Історичні витоки та шлях розвитку системи вищої музичної освіти в країнах Західної Європи.

Болонська конвенція в галузі європейської освіти (нові орієнтири, стандарти, форми навчального процесу тощо). Її вплив на вищу музичну освіту в Україні.

Система двох рівнів кваліфікації («бакалавр» і «магістр») у підготовці професійних кадрів в сучасній музичній освіті в Україні

Особливості методики розвитку комплексу музичних здібностей у вищій спеціальній музичній школі.

Роль і значення Санкт-Петербурзької (Ленінградської) консерваторії ім. Н.А.Римського-Корсакова у становленні й розвитку вітчизняної вищої музичної освіти.

Розвиток творчих здібностей студентів музичних вузів як актуальне завдання та педагогічна проблема вищої музичної освіти.

Основні форми західноєвропейської та американської вищої музичної освіти на сучасному етапі.

Концертно-виконавська робота студентів і магістрів у вищих навчальних спеціальних музичних закладах.

Реальні потреби сучасного українського суспільства в професійних музикантах та підготовка останніх у вищих навчальних закладах країни.

Особливі духовно-психологічні чинники освітнього процесу у вищій музичній школі.

Музична культура Одеси та виконавські, композиторські й музикознавчі школи (напрямки).

Особливості підготовки студентів музичних вузів до самостійної педагогічної діяльності

Інтерпретаційні уміння як педагогічне завдання та методична проблема на різних щаблях музично-освітньої системи в Україні.

Перспективи працевлаштування музикантів в Україні на основі отриманого ними кваліфікаційного рівня.

Історичні чинники та особливості музичної освіти в державних консерваторіях (музичних академіях) України (Київської, Харківської, Одеської, Львівської, Донецької - за вибором студента).

Імпровізація як вид спеціальної діяльності та педагогічний метод у системі вищої музичної освіти.

Взаємодія трьох основних ланок спеціальної музичної освіти в Україні: „музична школа – музичне училище – музична академія (консерваторія)”.

Особливості оцінювання успішності оволодіння готовністю до професійної діяльності у середній та вищій спеціальній школі.

Форми студентського самоврядування і регуляції навчального процесу студентів у музичних академіях сучасної України.

Особливості художньо-естетичного виховання в умовах вищої професійної музичної освіти.

Навчальні програми з музично-історичних та музично-теоретичних дисциплін в музичних академіях сучасної України. Причини їх періодичної корекції і удосконалення.

Етична культура поведінки та педагогічної діяльності у вищій музичній школі, моральні сторони оволодіння професією музиканта.

Соціокультурні чинники освітнього процесу у вищій музичній школі (історичний аспект, аналіз сучасної ситуації в Україні)

Особливості методики формування музично-професійних навичок (зокрема, необхідних для діяльності музикознавця і музиканта-педагога) у вищій спеціальній школі.

Методи і критерії оцінювання

Рівень, шкала ECTS, бали	Теоретична підготовка	Примітка
1	2	3
<p>Високий, 90 – 100, відмінно</p>	<p>Вміє на основі порівнянь знаходити, визначати предмети дослідження музичного мистецтва в їх простоті, творчо переводити їх в категорії частин, цілих, засобів, мети (в формі професійних ідей, суджень, умовиводів); вміє знаходити вирішення завдань музичного дослідження та розв'язувати проблеми дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій, що виникають в процесі дослідження музичного мистецтва (в формі професійних умовиводів); вміє на основі визначень предметів дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій порівнювати предмети музичного дослідження, знаходити послідовність, протилежність або протиріччя, виникаючих між ними, відношень; вміє на основі вирішення завдань дослідження музичного мистецтва, або розв'язання проблем творчо створювати узгоджені, протиставлені або суперечливі відношення між професійними ідеями, судженнями, умовиводами; вміє на основі визначень та порівнянь предметів музичного дослідження творчо створювати рішення завдань та розв'язання проблем (у формі музично-теоретичних концепцій дослідження музичного мистецтва); вміє на основі порівнянь вирішень завдань дослідження музичного мистецтва, або розв'язань проблем визначати предмети музичного дослідження в їх складності, переводити у відношення частин-цілого, засобів-мети (в формі схем або упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва); необхідно завжди та при всіх умовах вміє оцінювати та самооцінювати силу музично-теоретичних концепцій та упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва на підставі виявлення ступеня їх надійності та доречності.</p>	
<p>Вище середнього, середній, 74 – 89; добре</p>	<p>Вміє на основі порівнянь знаходити, визначати предмети дослідження музичного мистецтва в їх простоті, творчо переводити їх в категорії засобів, мети (в формі професійних ідей, суджень, умовиводів), але не може переводити в категорії частин, цілих; вміє знаходити вирішення завдань музичного дослідження, але не може розв'язувати проблеми дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій, що виникають в процесі дослідження музичного мистецтва (в формі професійних умовиводів); вміє на основі визначень предметів дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій порівнювати предмети музичного дослідження, знаходити послідовність, протилежність, виникаючих між ними, відношень, але не може знаходити протиріччя у</p>	

	<p>відношеннях між предметами цього дослідження; вміє на основі вирішення завдань дослідження музичного мистецтва творчо створювати узгоджені, протиставлені відношення між професійними ідеями, судженнями, умовиводами, але не може створювати суперечливі відношення; вміє на основі визначень та порівнянь предметів музичного дослідження творчо створювати рішення завдань (у формі музично-теоретичних концепцій дослідження музичного мистецтва), але не може розв'язувати проблеми цього дослідження; вміє на основі порівнянь вирішень завдань дослідження музичного мистецтва визначати предмети музичного дослідження в їх складності, переводити у відношення засобів-мети (в формі схем або упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва), однак не може переводити ці системи дослідження у відношення частинцілого; дійсно завжди, але не при всіх умовах вміє оцінювати та самооцінювати силу музично-теоретичних концепцій та упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва на підставі виявлення ступеня їх надійності та доречності.</p>	
<p>Достатній, 60 – 73, задовільно</p>	<p>Вміє на основі порівнянь знаходити, визначати предмети дослідження музичного мистецтва в їх простоті (в формі професійних ідей, суджень, умовиводів), але не може переводити їх в категорії частин, цілих, засобів, мети; вміє знаходити вирішення завдань музичного дослідження, але не може розв'язувати проблеми дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій, що виникають в процесі дослідження музичного мистецтва (в формі професійних умовиводів); вміє на основі визначень предметів дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій порівнювати предмети музичного дослідження, знаходити послідовність, виникаючих між ними, відношень, але не може знаходити протилежність та протиріччя у відношеннях між предметами цього дослідження; вміє на основі вирішення завдань дослідження музичного мистецтва творчо створювати узгоджені відношення між професійними ідеями, судженнями, умовиводами, але не може створювати протиставлені та суперечливі відношення; вміє на основі визначень та порівнянь предметів музичного дослідження творчо створювати рішення завдань (у формі музично-теоретичних концепцій дослідження музичного мистецтва), але не може розв'язувати проблеми цього дослідження; вміє на основі порівнянь вирішень завдань дослідження музичного мистецтва визначати предмети музичного дослідження в їх складності (в формі схем або упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва), однак не може переводити ці системи дослідження у відношення частинцілого та засобів-мети; вірогідно не завжди та не при всіх умовах вміє оцінювати та самооцінювати силу музично-</p>	

	теоретичних концепцій та упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва на підставі виявлення ступеня їх надійності та доречності	
Початковий, 1 – 59, незадовільно	не вміє на основі порівнянь знаходити, визначати предмети дослідження музичного мистецтва в їх простоті, творчо переводити їх в категорії частин, цілих, засобів, мети (в формі професійних ідей, суджень, умовиводів), якщо визначає предмети музичного дослідження, то випадково, без порівняння та класифікації; не вміє знаходити вирішення завдань музичного дослідження та розв'язувати проблеми дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій, що виникають в процесі дослідження музичного мистецтва (в формі професійних умовиводів), якщо знаходить вирішення завдань дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій, то випадково; не вміє на основі визначень предметів дослідження музичних творів, фактів, явищ, обставин, ситуацій порівнювати предмети музичного дослідження, знаходити послідовність, протилежність або протиріччя, виникаючих між ними, відношень; не вміє на основі вирішення завдань дослідження музичного мистецтва, або розв'язання проблем творчо створювати узгоджені, протиставлені або суперечливі відношення між професійними ідеями, судженнями, умовиводами; не вміє на основі визначень та порівнянь предметів музичного дослідження творчо створювати рішення завдань та розв'язання проблем (у формі музично-теоретичних концепцій дослідження музичного мистецтва); не вміє на основі порівнянь вирішень завдань дослідження музичного мистецтва, або розв'язань проблем визначати предмети музичного дослідження в їх складності, переводити у відношення частин-цілого, засобів-мети (в формі схем або упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва); не може завжди та при всіх умовах оцінювати та самооцінювати силу музично-теоретичних концепцій та упорядкованих музично-теоретичних систем дослідження музичного мистецтва на підставі виявлення ступеня їх надійності та доречності.	